

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PAPA GAAT ER VOOR

klucht in twee bedrijven

door

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3185

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PAPA GAAT ER VOOR* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRAUWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/042
ISBN- 978- 90-385- 12600

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

PIET VOGEL :

MARJAN CRUL, echtgenote van Piet :

MARC CRUL :

IRIS VOGEL, echtgenote van Marc en zus van Piet :

PIERRE HENRI, zoon van Piet en Marjan

PEGGY, zijn verloofde

VALÈRE, haar vader

BRIGITTE / BIRGIT DE VUYST, tweelingzus - callgirls

De rol van Brigitte en Birgit wordt door één actrice gespeeld

DECOR

Woonkamer van Piet en Marjan.

Links in de wand keukendeur. Achteraan rechts in de wand doch onzichtbaar door gedeeltelijke voorgeplaatste achterwand de hoofdtoegang van de appartementswoning. Bovendien is daarvoor een gedeelte van de trap te zien die verdwijnt via de opening in de rechts gelegen achterwand en leidt naar de slaapkamers. Links in de achterwand een deur naar wc en badkamer.

KORTE INHOUD

De “schwung” is volkomen verdwenen uit het huwelijksleven van Piet Vogel. Het lijkt echter een familiaal virus te zijn want ook zijn schoonbroer wordt daarmee geconfronteerd. Een waar doorgeefvirus dus, dit tussen de families Vogel en Crul is echter de basis naar een beoogde vrijheid van alle betrokken partijen. Het is Piet Vogel die het initiatief neemt om van de ontstane vrijheid te kunnen profiteren. Zijn schoonbroer Marc Crul wordt er onmiddellijk bij betrokken. Samen moeten ze van hun vrijheid kunnen genieten maar enkele verkeerd ingeschatte situaties zullen ook de toeschouwers in deze komedie blijven verrassen tot het eind.

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. Marjan komt binnen via de gang achteraan. Ze wordt vergezeld door Iris, de zus van Piet en tevens echtgenote van diens vriend en schoonbroer Marc. Van zodra Marjan merkt dat er niemand in de living is, begint ze te sakkeren na eerst op haar horloge gekeken te hebben.)

MARJAN : Zoals altijd. Hij slaapt gelijk een varken.

IRIS : Zo was mijn broer dertig jaar geleden thuis ook al. Hij zal nu niet meer veranderen.

MARJAN : Sinds hij iets gewonnen heeft met de paardenrennen is hij hard veranderd en het verslechtert met de dag.

IRIS : Bij Marc is het precies hetzelfde. En zo was hij vroeger niet.

MARJAN : Het zijn echt twee handen op één buik geworden sinds hun winst op de tiercé.

IRIS : Tegen wie zegt ge het. Ik word die van mij ook serieus beu. Ik heb hem al dikwijls gezegd dat het zo niet kan blijven duren.

MARJAN : Ik ben stilaan tot hetzelfde gedacht gekomen over uw broer.

IRIS : Nu ze plots wat geld hebben denken ze zich alles te kunnen permitteren.

MARJAN : Het ergste van al is dat die van mij zo gierig geworden is dat hij in bed blijft liggen om de verwarming niet te hoeven aanzetten.

IRIS : De mijne zou me ook maar boodschappen laten doen met een heel klein budget. Er is nooit iets over voor mezelf.

MARJAN : Ik denk dat wij het hen een beetje te gemakkelijk maken.

IRIS : Straks laten ze ons nog een boerka dragen.

MARJAN : Maar zover laten wij het niet komen.

IRIS : Als ge dat maar weet!

MARJAN : Het is nu het moment om ze eens goed op hun plaats te zetten.

IRIS : Yes, W.L.F. *(in het Engels uitgesproken en fonetisch zoals: “dobbelloe èl èf”)*

MARJAN : Beg Your pardon. *(behoudens ‘beg your’ wordt pardon niet met Engelse tongval maar in het Frans gezegd)*

IRIS : W.L.F. *(zelfde uitspraak als voorheen)* betekent: Women Liberation Front.

MARJAN : Uw broer heeft ook altijd zo van die speciale ideeën.

IRIS : Wat bedoelt ge?

MARJAN : Ja, zo altijd van die speciale uitspraken uit het buitenland.

IRIS : Serieus?

MARJAN : Sinds de laatste tiercé klapt hij van niets anders meer dan van: “My Horse is my Kingdom.”

IRIS : Dat geld heeft iets bij hem losgemaakt.

MARJAN : Ge moet het niet geloven, losgemaakt. Hij was nog nooit zo lang vastgekleusterd aan zijn bed.

IRIS : Roep hem eens.

MARJAN : Ja, ge zult dan eens zien hoe lief hij kan zijn, uw broertje. *(Ze gaat richting trap en roept)* Piet! Wilt ge eindelijk eens opstaan ! Het is elf uur.

PIET : *(Op de achtergrond.)* Waarvoor wat moet ik opstaan? Om een beetje naar u te zitten kijken zeker? Neen, dank u. Ik weet hoe ge er uitziet.

MARJAN : Voila! Dat is nu uw broer ten voeten uit.

IRIS : Ik heb het thuis al gezegd. Doet gij het nu ook?

MARJAN : Dat zal wel. Hij zal verschieten.

PIET : *(komt op uit slaapkamer.)* Ach, de boezemvriendinnen zijn weer samen.

IRIS : Ja, wij hebben inderdaad meer aan elkaar dan aan onze respectievelijke broer en man.

PIET : Ja, wie werkt voor vrouw en kind en wordt niet door hen bemind?

MARJAN : Dat is verleden tijd jongen.

PIET : Ja, gij durft veel te zeggen.

MARJAN : Uw zus en ikzelf hebben ons terug een stukje zelfstandigheid gepermitteerd.

PIET : Ach, hebben jullie beslist om voortaan alleen de afwas te doen?

IRIS : Nee broertje, we trekken er eens alleen op uit.

PIET : Geen probleem, ge zijt alletwee meerderjarig en ge hebt geen uur om thuis te komen.

IRIS : Het gaat hem niet over een uur maar wel over een maand.

MARJAN : Ja, we hebben een maand een studiootje gehuurd aan zee.

PIET : Ja, goed, maar ik ga niet mee.

MARJAN : Da is ook niet de bedoeling. Ons studiootje in Gran Canaria is maar geschikt voor twee.

IRIS : Dus, voor Marjan en mezelf.

MARJAN : We zullen dan wel eens zien hoe jullie het er zonder ons vanaf zullen brengen gedurende een volle maand.

IRIS : Ja, geen poetsvrouw, geen kok en niemand die het bed opmaakt of de boodschappen doet.

MARJAN : Gedaan met tot elf uur in uw bed te liggen.

IRIS : Of ge geraakt de dag niet door.

PIET : Laat mij niet lachen, Gran Canaria. Hoe gaat gij daar geraken? Zwemmend? Mijn zusje heeft vliegangst.

MARJAN : Dat probleem is opgelost.

PIET : Ja, en hoe als ik vragen mag?

MARJAN : Ze drinkt Red Bull.

PIET : Ja, en?

IRIS : Dat geeft me vleugels!

MARJAN : Ik haal mijn koffer. *(af)*

PIET : Koffer? Is die al klaar? Wanneer vertrekken jullie dan?

IRIS : Nu. Mijn bagage staat in de gang.

PIET : Wablief! Zo plots!

MARJAN : *(komt met koffer uit kamer.)* Jullie houden toch van verrassingen? Wel, nu verrassen wij jullie eens.

PIET : En wat zegt mijn schoonbroer Marc daarvan?

IRIS : Die zit nog altijd met open mond naast ons aquarium.

MARJAN : Ge ziet zelfs geen verschil meer tussen hem en zijn vissen.

IRIS : Kom, binnen een half uur vertrekt onze trein naar Zaventem.

MARJAN : Ja, tot volgende maand en houd alles proper zodat het niet tot een echtscheiding moet komen.

(Piet staart de beide vrouwen met open mond na die uit de woning verdwijnen. Vervolgens ijsbeert hij in de woonkamer.)

PIET : Niet te geloven. Wat krijgen we nu? Vertel dat maar eens aan een wijze man. Ik moet Marc bellen. Hoewel, erg slim is die ook niet, het zou anders de broer van Marjan niet zijn. *(Neemt zijn telefoon en toetst het nummer in. Na wat heen en*

weer geloop) Verdomd, dat kalf is ook al niet meer thuis.

(Er wordt aangebeld. Piet opent de deur en Marc komt totaal overstuur binnen.)

MARC : Dit gelooft ge nooit!

PIET : Wat?

MARC : Ze zijn weg.

PIET : Dat weet ik.

MARC : En nu?

PIET : Wat? En nu?

MARC : Gij hebt ze niet tegengehouden?

PIET : Het zal gaan zeker! Gij kent misschien uw zuster niet? En wat hebt gij gedaan?

MARC : Ik was mijn guppies in mijn aquarium aan het bekijken.

PIET : Ge hebt ze dus ook niet tegengehouden?

MARC : Kent gij mijn vrouw, uw zuster?

PIET : We staan er goed voor.

MARC : Vindt gij dat?

PIET : Maar waar een wil is is een weg.

MARC : Ja, zij hebben een wil en ze zijn nu weg.

PIET : Maar we laten ons niet doen.

MARC : Hoe bedoelt ge?

PIET : Pa gaat ervoor.

MARC : Mijn pa zit wel al tien jaar in zijn urne.

PIET : Ik bedoel, wij gaan er samen voor. We hebben een maand de volle vrijheid.

MARC : Met twintig vierkante meter living, drie slaapkamers, een mansarde en tien vierkante meter keuken mét keukeneiland, heb ik niet zoveel vrijheid, denk ik.

PIET : Hoe bedoelt ge?

MARC : Wie gaat dat allemaal kuisen, denkt ge?

PIET : Uw eigen schuld, meneer moest groter wonen dan wij.

MARC : Correctie, uw zuster moest groter wonen, vriend.

PIET : Waarom zijt ge ook met haar getrouwd?

MARC : En gij dan?

PIET : Ja, wij zijn twee ezels geweest.

MARC : Gij zeker, want ik had u gewaarschuwd voor mijn zuster.

PIET : Het heeft geen zin om elkaar de schuld te geven, we moeten mijn en uw klein beetje verstand samen leggen.

MARC : Goed, ik wil dat wel proberen.

PIET : Luister! Gij hebt het grootste huis dus... het meeste te onderhouden.

MARC : Ja, dat weet ik al, maar het is wel de schuld van uw zuster.

PIET : We gaan onze vrije tijd dus niet verspillen. We gaan hier samen in mijn huis wonen. En elk doet zijn deel.

MARC : Dat klinkt niet slecht.

PIET : Dus, haal uw spullen thuis maar op. Ge krijgt de logeerkamer.

MARC : Mag ik mijn afwas ook meebrengen? Uw zuster heeft hem laten staan.

PIET : Zo gaan we toch niet beginnen hé?

MARC : Ja, maar ik kan hem toch niet de hele maand laten staan?

PIET : Waarom niet? Wij hebben hen toch niet voor een maand naar dat eiland gestuurd?

MARC : Ja, dat is juist, maar triest ook.

PIET : Triest? Maar jongen toch, voor ons breekt een nieuwe periode aan. Een volle maand genieten van de vrijheid, weet gij wel goed wat dat betekent?

MARC : Ja maar zo zonder uw zuster... Ik heb schrik dat ik haar bevelen zal missen.

PIET : Bevelen! Juist daarom! Wat beval zij u allemaal?

MARC : Koken, stofzuigen en de strijk doen.

PIET : Ideaal, ik kan dat niet. Dus...?

MARC : Gij wilt dus zeggen dat ik dat hier ook allemaal.....

PIET : Ja, maar het zal hier wel zonder bevel zijn. Is dat niet beter?

MARC : In feite wel. Dank u Piet.

PIET : Vriend, ik beloof u dat ik hier zal zorgen voor het plezier, de animatie en het ontkurken van de flessen.

MARC : Ik krijg stilaan de indruk dat wij het hier goed zullen hebben.

PIET : Goed!? Wij beginnen een nieuw leven. Daar zorg ik voor. En ga nu maar thuis wat van uw spullen ophalen.

MARC : Okidoki! Tot straks! (*Gaat af*)

PIET : (*Volledig tot zichzelf maar luid*) Vrouwen worden toch echt om niets kwaad. Zo

zaten mijn vrouw en ik verleden week hier op de bank terwijl ik met de afstandsbediening van de tv zapte. Ze vroeg: Wat is er op de tv? Stof, zei ik. En zo krijgt ge dan ruzie. Nog geen vijf minuten later zei ze, terwijl ze voor de spiegel in de badkamer stond: “Ik voel mij verschrikkelijk, ik vind me oud, dik en lelijk. Ik heb nood aan een compliment”. Ik antwoordde haar dat haar zicht toch nog goed was. Dat zal waarschijnlijk de druppel geweest zijn die de emmer deed overlopen. Maar niet getreurd. We zijn een maand vrij van doen en laten. En daar gaan we onmiddellijk werk van maken, zie. *(gaat naar de zithoek en neemt het advertentieblad. Terwijl hij erin bladert...)* Met onze winst van de tiercé kunnen we ons wel een huishoudhulpje veroorloven. Te huur, te koop, hulp in huishouden... Ah, hier: Brigitte vervult al uw wensen thuis, discreet en p.o.t.k. Wat zou dat willen zeggen? P.O.T.K? Dat staat hier bij de occasieauto's ook. Ze zal waarschijnlijk over eigen vervoer beschikken. Hier staat: bellen 0477/351318. Oké. *(Hij tikt het nummer in.)* Hallo! Met Brigitte van het advertentieblad? Ah, goed. U spreekt met Piet Vogel van de Kerkstraat 234. Ik heb een paar vraagjes. Bent u iedere dag beschikbaar? Oké. Goed. Vind u het niet erg om voor twee mannen te zorgen? Nee? Dat klinkt ook al goed. Kunt u het ook in de keuken? Pardon? Nee, keuken met de 'k'. Ah ja, de slaapkamer ook natuurlijk. Ik moet wel zeggen dat ik nogal een wroeter ben in bed. Dat is dus geen probleem. P.O.T.K. Waarvoor staat dat precies? Ah, prijs overeen te komen en dat pas wanneer u ons gezien hebt. Geen probleem, wanneer mag ik u verwachten voor het eerste contact? Wablief? U vindt mij nogal rechtstreeks. Dat klopt, oké. Tot morgen.

(Er wordt aangebeld en Piet opent de deur; het is Marc.)

MARC : Ik heb mijn pyjama bij. *(Het is een rose)*

PIET : Ge gaat dat toch onmiddellijk uittrekken als ge 's morgens de deur opent voor de melkboer of de postbode?

MARC : Waarom?

PIET : Zo'n kleur, kerel.

MARC : Het is het verjaardagscadeau dat ik twee jaar geleden van uw zuster gekregen heb. Vorig jaar en dit jaar heb ik niets meer gekregen.

PIET : Gij hebt tenminste nog iets gekregen. Alhoewel, nu heb ik echt het mooiste cadeau gekregen van uw zuster.

MARC : Wat hebt ge gekregen?

PIET : Vrijheid!

MARC : Denkt ge dat wij dat hier samen zullen kunnen runnen zonder de vrouwen? Ik ben echt niet goed in afwassen en strijken.

PIET : Daar heb ik ondertussen al voor gezorgd. Ik nam contact op met Brigitte, de volmaakte hulp in het huishouden. En haar P.O.T.K weten we morgenvroeg om negen uur.

MARC : Haar P.O.T.K ?

PIET : Hoe kunt ge nu zo stom zijn? P.O.T.K. is haar prijs die overeen te komen is en wordt gedeeld door ons twee.

MARC : Morgenvroeg om negen uur ben ik al gaan werken. Ik ga dus niet mee kunnen beslissen, maar wel betalen.

PIET : Dat heeft verdomd het grootste kot en dat begint nu al te zagen over een halve prijs van de nieuwe huishoudster.

MARC : Ik ben wel niet zinnens om mijn geld zomaar buiten te smijten.

PIET : Marc, laat dat aan mij over. Ge weet, ik laat mij nooit in de zak zetten.

MARC : Ge zijt toch met mijn zuster getrouwd?

PIET : Gij moogt spreken.

MARC : Had ik geweten dat ze uw karakter had, dan was ik er nooit mee getrouwd.

PIET : Wat is er mis met mijn karakter?

MARC : Dat bazig gedoe altijd.

PIET : Iemand moet de leiding nemen hé?

MARC : Voila kijk, dat is het. Het is precies of ik tegen mijn Iris aan het praten ben.

PIET : Zevert toch niet. We kunnen beter goed met elkaar opschieten als we een plezierige tijd willen doormaken zonder de vrouwen.

(Er wordt aangebeld.)

Ze zullen hun trein toch niet gemist hebben, zeker?

(Piet opent de deur en de zoon des huizes -student advocatuur Pierre Henri-

komt binnen.)

Pierre Henri, wat komt gij hier nu doen? Zijt ge op uw kot buitengevlogen?

PIERRE HENRI : Nee pa, maar ik kom mijn was brengen voor ons ma. Mijn miniwash is kapot. Ah, dag nonkel Marc.

MARC : Ah, onze noeste student rechten, hoe gaat het?

PIET : Pierre Henri, dat zal dus niet gaan hé! Uw ma is samen met tante Marjan vertrokken.

PIERRE HENRI : Oei! Daarom zitten jullie hier samen. Het moest ervan komen. Ik had het al lang in het snuitje.

PIET : Wat hadt gij in het snuitje, snotneus?

PIERRE HENRI : Ja pa, ons ma en ook tante Iris hebben mij verteld dat het lang niet meer botert in jullie huwelijk.

MARC : Wablief? Heeft mijn Iris haar hart ook al bij u uitgestort?

PIET : Da's erg! Die vrouwen zijn voor niets te vertrouwen. Met zoiets belast ge mijn studerende zoon toch niet.

PIERRE HENRI : Pa, ik zit wel in mijn laatste jaar advocatuur hé? Ik kan dus pro deo optreden voor ons ma en tante Iris en dat weten ze maar al te goed.

MARC : Pro Theo? Wie is dat?

PIET : Pro Deo wilt zeggen dat hij voor hen kan pleiten zonder dat er aan hem moet betaald worden, slimmerik.

MARC : Splijten? Wat wordt er gespleten misschien?

PIET : Och, hopeloos. Ik zal u dat wel eens uitleggen, nu dat we toch alle dagen samen zijn.

PIERRE HENRI : Ik vind toch wel dat ons ma mij vooraf mocht verwittigd hebben dat ze u definitief ging verlaten.

PIET : Uw moeder is niet definitief weg, spijtig genoeg. Ze is samen met tante Iris voor een maand naar de Latino's in Gran Canaria.

PIERRE HENRI : Ze komt dus volgende maand terug?

PIET : Natuurlijk, ze kunnen nu eenmaal niet zonder ons!

PIERRE HENRI : Mijne was kan wel geen maand wachten.

PIET : Ik ken de Miele in het waskot niet, anders zou ik u wel zeggen hoe ge het moet doen.

MARC : Wie zit er in uw waskot?

PIET : Miele, ons wasmachine heet zo.

PIERRE HENRI : Pa, er moet echt een oplossing gevonden worden. Ik heb bijna geen pulls, broeken, hemden en ook bijna geen propere strings meer om aan te trekken.

MARC : Piet, dat is toch geen probleem. Brigitte komt morgen. Vraag haar juist om het verschil bij haar P.O.T.K.

PIET : Wablief! Het verschil in haar P.O.T.K. Waarom?

MARC : Ge wilt toch niet dat ik dat ook nog bijbetaal voor uw zoon?

PIERRE HENRI : (*Een beetje uit zijn lood geslagen*) Maar waarmee zijn jullie bezig?

MARC : Ja jongen, het is volledig het idee van uw vader om ons te laten bijstaan door Brigitte.

PIERRE HENRI : Maar gij hebt het daar blijkbaar zelf ook niet moeilijk mee, hé nonkel?

MARC : Nee. Of toch...? Vooral als ik ook nog eens voor u zou moeten bijbetalen.

PIERRE HENRI : Het is niet mogelijk. Jullie vrouwen zijn pas weg en jullie delen al een andere vrouw. Ik schaam me diep in jullie plaats.

PIET : Waar haalt gij het in uw kop dat wij die vrouw zouden delen?

MARC : (*Kwaad*) Zeg, ik heb evenveel rechten, want ik betaal de helft. Dat zou ook hij daar moeten weten als toekomstig advocaat.

PIERRE HENRI : Schandalig!

PIET : Pierre Henri, die Brigitte is ons redding.

PIERRE HENRI : En van waar en sinds hoelang kennen jullie haar?

MARC : Wij kennen haar eigenlijk nog niet.

PIET : Nee, dat is juist. Ik vond haar in het advertentieblad.

PIERRE HENRI : Schandalig!

PIET : Dat moet ge nu eens horen. Hij vindt het een schande maar is wel niet beschaamd om zijn broeken en strings aan te bieden.

PIERRE HENRI : Pa, ik schaam me voor u.

PIET : Nu nog beter. Hij begint serieus op zijn moeder -ik wil zeggen- op uw zuster te gelijken.

MARC : Het heeft nog lang geduurd eer ge mijn zuster weer zwart maakt.

PIERRE HENRI : Misschien spijtig, maar ook in u schaam ik mij, nonkel Marc.

PIET : Ja! Waarom?

PIERRE HENRI : Omdat jullie beiden jullie seksuele lusten niet onder controle hebben.

Nu ik zelf pas iemand heb leren kennen gebeurt er zoiets.

PIET : Wat, ge hebt iemand leren kennen? En kan zij soms uw was niet doen?

PIERRE HENRI : Pa, mijn Peggy is van goeden huize en zeer vroom. Ik kan haar toch niet onmiddellijk confronteren met mijn strings?

PIET : (*Richt zich tot Marc*) Nu nog beter! Mijn zoon vrijt voor de snoep.

PIERRE HENRI : Ik zal het in ieder geval veel langer uithouden in mijn huwelijk dan jullie.

PIET : (*Richt zich tot Marc*) Zijn vrome non zal waarschijnlijk nooit haar kap over de haag smijten.

PIERRE HENRI : (*Totaal over zijn toeren*) Pa, dat is er nu toch wel serieus over.

MARC : Is dat echt nodig om zo ruzie te maken?

PIERRE HENRI : Nonkel, hij valt mijn Peggy aan en jullie bedriegen zowel mijn ma en tante. Zoiets neem ik niet!

PIET : Bedriegen? Wie bedriegt wie?

PIERRE HENRI : Jullie zijn twee seksmaniakken!

MARC : Hela! Een klein beetje op uw woorden letten hé!

PIET : Het zal wel zijn. En was uw moeder niet met tante Iris naar dat eiland gevlucht voor een maand dan moesten wij geen huishoudster huren voor een maand.

PIERRE HENRI : Een huishoudster?

MARC : Ja. Brigitte van het advertentieblad.

PIERRE HENRI : Oh pa, ik dacht dat jullie een callgirl besteld hadden.

PIET : Een wat?

PIERRE HENRI : Zo'n meisje van lichte zeden.

PIET : Wablief? Wat denkt gij wel van uw vader?

MARC : En van uw nonkel?

PIERRE HENRI : Sorry, ik had het verkeerd voor. Jullie hebben dus een kuisvrouw besteld?

PIET : Natuurlijk, en we delen de onkosten.

PIERRE HENRI : Dus kan ik mijn was hier dan toch laten?

PIET : Het zal dan wel moeten hé? Als uw Peggy...

MARC : Ge gaat toch niet opnieuw beginnen?

PIET : Nee, zet die zak met vuile was maar in het waskot bij de Miele.

PIERRE HENRI : *(terwijl hij af gaat naar de keuken)* Nog eens sorry pa voor het misverstand.

MARC : Hoe gaan we dat nu berekenen met Brigitte haar P.O.T.K.?

PIET : Ge gaat toch ook niet herbeginnen hé? Ge zijt wel zijn nonkel.

MARC : Ja, oké dan. Maar vergeet niet af te pingelen bij dat vrouwmens.

PIET : Ge weet, ik heb het altijd in de hand.

PIERRE HENRI : *(komt terug op. Hij kijkt op zijn horloge.)* Oei, is het al zo laat? Ik moet Peggy afhalen.

PIET : Ah, ze is vrij. Ze zit niet opgesloten als slotzuster? Grapje! Tussen haakjes, wat doet ze?

PIERRE HENRI : Ze studeert net als ik rechten, maar nu moet ik haar ophalen van haar studentenjob.

PIET : Dat klinkt toch al goed. Studeren, maar niet bang om er een job bij te doen.

PIERRE HENRI : Het is zo'n lieve, pa. Tot morgen, dan haal ik mijn was op. *(Af)*

MARC : Hij heeft het precies goed te pakken, die zoon van u.

PIET : Ja, maar vergeet niet, liefde is blind.

MARC : Zo negatief en ge hebt ze nog niet eens gezien.

PIET : In mijn vrijertijd liet ik mijn was ook doen door uw zuster.

MARC : Ja, maar gij droeg toen toch geen strings, ook waar.

PIET : Nee, witte onderbroeken van die vliegmaatschappij.

MARC : Vliegmaatschappij?

PIET : Ja, Avion.... Ge weet wel, met zo'n vliegtuigje op de boord.

MARC : Ah ja, ik herinner mij nog goed die witte tenten die bij ons aan de wasdraad hingen.

PIET : Plezant! Ik ga in bad. *(Gaat af via badkamer)*

MARC : Dat zou ik ook willen doen. Oh, ik ga wel onze jacuzzi missen.

(De telefoon rinkelt en Marc neemt op.)

Hallo, met Marc Crul ten huize van Piet Vogel. Met wie spreek ik alstublieft? ... Mevrouw De Vuyst? Nee, Piet ligt in het bad. ... Wablief? Een klein probleempje... Ach ja.... Brigitte.... Mijn schoonbroer heeft mij ingelicht dat

hij haar gevonden heeft in het advertentieblad. Pardon..... ja natuurlijk.... Dat begrijp ik..... ik zal onze Vogel informeren. Geen probleem, want het is ook een beetje voor mij en zelfs voor de zoon van onze piet dat er moet gezorgd worden. Ja.... We zijn inderdaad met ons drieën. Goed..... ik zeg het hem. *(haakt in en gaat naar de badkamerdeur en roept.)* Piet! Er was telefoon van de zuster.

PIET : *(Vanuit de badkamer)* Moeder overste van Pierre Henri zijn meisje?

MARC : Nee, de zus van Brigitte van het advertentieblad.

PIET : Ja, en?

MARC : Zij zal Brigitte vervangen omdat ze ziek is.

PIET : *(Uit de badkamer)* Niet te doen! Die is nog niet aanvaard en die meldt zich al ziek; die denkt zeker dat het hier een openbare dienst is?

MARC : Ge kunt misschien meteen haar zuster aanvaarden want die klonk niet slecht.

PIET : Ik zie nog wel.

MARC : Ik ga nu eerst nog eens naar huis want ik ben mijn bloeddrukpillen vergeten. Tot straks! *(Af)*

(Er wordt aangebeld. Piet op uit de badkamer met de handdoek om zijn middel.)

PIET : Ja verdomd, hij heeft waarschijnlijk de sleutel niet meegenomen.

(Piet gaat de deur openen en een overdreven geschminkte en kortgerokte dame komt binnen. Het is meteen duidelijk dat het hier geen poetsvrouw of huishoudstertype betreft.)

Excuseer mevrouw, maar ik koop niets aan de deur.

BIRGIT : Dat is me ook zeer duidelijk, mag ik even? *(Ze loopt hem voorbij en komt zo in de woonkamer terecht. Ze zet zich nogal sexy in de zetel)*

PIET : Mevrouw, ik denk dat gij hier verkeerd zit.

BIRGIT : Oké, dan ga ik daar even zitten. *(verplaatst zich)*

PIET : Excuseer me nogmaals mevrouw, maar ge hebt het hier waarschijnlijk mis voor.

BIRGIT : Ik denk het niet. Ik heb u toch gewaarschuwd.

PIET : Hoe bedoelt ge?

BIRGIT : Uwe Piet zat toch in het bad, of niet soms?

PIET : Dat is nogal vanzelfsprekend als ik mij een ligbad neem, of niet?

BIRGIT : Dus jullie zijn met zijn drieën?

PIET : Ik ben hier wel heel alleen thuis hoor.

BIRGIT : Waarom hebt ge dan gezegd dat ik voor drie moest zorgen?

PIET : Ik heb dat niet gezegd. Mevrouw, ge zijt abuis.

BIRGIT : Ach, ik begrijp het, meneer wil een rollenspel.

PIET : Ik wil absoluut geen rollenspel. Ik heb er al een in mijn garage en ik rij liever op straat met mijn koersfiets dan op rollen. Bovendien, ik koop niets van de straat.

BIRGIT : Is het misschien de bedoeling dat meneer mij gaat beledigen?

PIET : Nee, absoluut niet, maar ik heb er een hekel aan om iets van de straat te kopen.

BIRGIT : Ten eerste: Ik kom niet van de straat. Ten tweede: Ik verkoop mij niet en ten derde: ik verhuur mij. Nu punt vier: wat betreft mijn P.O.T.K: wordt die gerekend vanaf het moment dat ik de woning betreed en dat is bij mijn zus net hetzelfde.

PIET : Ah, nu ben ik pas mee met u. Ge zijt van het advertentieblad. Ik had het inderdaad totaal verkeerd voor.

BIRGIT : Gelukkig. Ik begon al te denken: “ Die heeft ze niet allemaal op een rij”.

PIET : (*Verschonend lachend*) Toch wel en eigenlijk nog beter dan de kotmadam op de televisie.

BIRGIT : Goed, dan nu misschien meteen ter zake?

PIET : Zoals ge wilt.

BIRGIT : Ik vervang dus mijn zus Brigitte en het is dan ook nodig dat we meteen over mijn P.O.T.K praten.

PIET : P.O.T.K.?

BIRGIT : Ja, de prijs die overeen te komen is.

PIET : Ja, dat lijkt me een goed idee.

BIRGIT : Gaat het nu om u alleen of zijn jullie toch met zijn drieën?

PIET : Voorlopig ben ik nog alleen hier. Straks komt mijn schoonbroer Marc en morgen komt waarschijnlijk mijn zoon Pierre Henri.

BIRGIT : Oei, dat is dus een planning van meer dan vierentwintig uur. Mag ik eventjes mijn zus opbellen want daar had ik echt niet op gerekend.